

על רוב פסיבי ובלתי מאורגן. לפיכך נאלצו אותם שיעים פרג' מטיים, שאינם מתלהבים מרעיונות חומייני, להחשות, פן יבולע להם. במידה שנוכחות הידיעות על התפרצות כבעלכך נגד החומייניסטים, הרי שיש בכך תופעה מעודדת. אולם גם אם אכן נכונה הידיעה לא ברור אם היתה זו התפרצות ספונטאנית או מאורגנת, ואם המדובר בהתפרצות חד-פעמית או בתהליך מתמשך.

הבטחת

נתיבי הסחר

בקאע מתאפשרת פעילותם של החומייניסטים כחסות הסורים, המניחים להם לפעול שם. אולם הנסיון האיראני מורה, כי בתנאים מסויימים יכולים החומייניסטים להצליח גם כאן שר הם פועלים נגד השלטון וביחוד אם השלטון הזה מקומם שכבדת רבות ומביא אותן לשיתוף פעולה עם קנארי הדרת.

ההשלכה שיש לדברים אלה בי מישור הדרום-לבנוני היא כדבר הצורך לקיים שם שני תנאים עיקריים: ראשית, יש להבטיח סיוע כלכלי רפואי וכן חינוך וסעד לתושבי הדרום על ידי הגורמים שיתפרסו בו, או כאמצעותם,

תשתית אנושית

רור שהעדה השיעית בלבנון נמצאת בתהליך, שאי תוצאותיו אין לחזות מראש.

מאחר שהשיעים הם הגורם המרכזי בדרום-לבנון ומאחר שלישיראל עניין ביטחוני באי-זר זה, הרי שאינטרס ראשוני במעלה היה למנוע השתלטות הזרם החומייניסטי על הדרום, שכן בהשוואה לחומייניסטים אפילו אחמד ג'יבריל הוא אדם מתון.

דוגמה לעלול לקרות בדרום, היא פרשת השתלטותם של קיצונים שיעים לבנוניים ואנשי מישמרות המהפכה האיראניים על איזור בעלכך. דפוסי

חזרתמה, חבש וערפאת אין להם עוצמה צבאית כמו הפת"ח

הפעולה שלהם שם עשויים להיות מודל להשתלטות על אוכלוסיה שיעית באיזורים אחרים בלבנון.

השיטה בה השתמשו המשמרות המהפכניים והחומייניסטים המקר מיים מוכירה במידת מה את פעילות של ישראל כנגד הטובה — פעילות המכוונת לייצור תלות של האוכלוסיה האזרחית העניה בגורם התומך. פעילות זאת כוללת חלוקת מזון, הקמת מיר-פאות וסיוע בשיכון, סעד, חינוך ועוד.

אלא שבניגוד לפעילות צה"ל כנגד הטובה, מלווה פעילות זאת באינדוקטרינציה פוליטית אינטנסיבית, המכוונת להסבת המהפכה האיסלאמית ולהקמת רפובליקה איסלאמית בלבנון. פעילות זאת מבוצעת על ידי סני-פיים שהוקמו כמברי השיעים באיזור בעלכך ובמקרה כמיסגרים.

האינדוקטרינציה החומיי-ניסטית יחד עם אירגונו של הנוער המקומי המזוהה יעד נרח לתעמולה זו, יוצרת תשתית אנושית לגיוס אנשים ופעילות של ג'רידה וטרור.

עיקר ההצלחה של הקיצונים היא בקרב החיילים העניים. הגורמים המת-קדמים יותר בקרב השיעים בלבנון, ובכלל זה סוחרים ובעלי מיקצועות חופשיים, אינם נהנים אחרי תעמולתם של החומייניסטים.

פעילותם של החומייניסטים בי בעלכך היא לצנינים בעיניהם של רבים מן השיעים באיזור, הסורים מן הקנאות הדתית וג'לוייה הברוטאליים. אולם הנסיון ההיסטורי מוכיח, שלעיתים מיעוט קנאי ומאורגן היטב יכול לפסות את רצונו. ולעיתים אף את מרותו,

מדג שני, יהיה קשה מאוד למנוע מהם פעילות המיועדת ליצור השפעה בקרב האוכלוסיה, משום שיש לתת שיפעלו מתוך המיסגרים, והדרך היחידה לקצו בפעילות זו היא, כאמור, להבטיח את צורכי האוכלוסיה ממקר רות אחרים.

רנני שפיגל

סוזן אמויאל מספרת:

„הוא הזרקה

את הנפמ

בבית-החולים!“

משה לוי ואשתו אילנה זיל האם גם לה:

שעות אחדות לפני מעצרו, נראה משה לוי כבוטיק בדיוגוף כשהוא קונה בגדים למטפלת החרשה ששכר לבנותיו.

המישטרה מייחסת למשה לוי (34), החשמלאי מחולון, את גרימת מותה של אשתו אילנה באמצעות הורקת נפט לגופה, לפני שנים וחזרה על אותו פשע, ובאותה שיטה, בגופה של המטפלת בילדיו סוזן אמויאל (21).

שני המיכרים מעוררים פלצות. משה לוי הודה בשבוע שעבר בבית-מישפט השלום בתל-אביב, באמצעות פרקליטתו נירה לידסקי, כי לפני שלושה חודשים אכן הוריק תמיסת נפט לגופה של סוזן אמויאל.

בערך לפני כשלוש שנים הוכאה אשתו של משה לוי לבית-החולים דונולו כמצב אנוש. היא סבלה ממורסות רומות שמהן סובלת סוזן. את הרמיון כסימפטומים שהופיעו אצל שתי הגשים זיהה רופא בכיר בבית-החולים וולפסון, שהכיר את משה לוי כשזה ביקר במסירות את אשתו. אחרי מעקב שנמשך כחודש ימים, שבו נצפו התנועות בחדר שבו היתה סוזן מאושפוט, נעצר משה לוי, משנתפס כשמוק בידו.

במישפט עומדת עורכת-הדין לידסקי לטעון לחפותו בגלל מופרעות נפשית.

מתנות וטיול בחו"ל

סעתי לבית-החולים תל-השר-מר כדי לנסות לראיין את סוזן אמויאל, המאושפוט בביתן 35 בבית-החולים.

ידעתי שעד כה לא הצליח איש מבין חברי העיתונאים לראייה, או אפילו להחליף איתה כמה מילים. כלוויית אחות נכנסתי לחדרה של סוזן, במשך השיחה עם סוזן נכנסו מדי פעם אנשי צוות המחלקה, לחדר, ושאלו את סוזן אם היא ערה לכך שהיא מתראינת להעולם הזה. סוזן השיבה שהיא ערה לכך, והשיחה נמשכה ללא הפרעה.

מדי פעם פרצו סוזן, ואמה שהצטרפה אליה מאוחר יותר, בככי קורע לב. סוזן נרעה יפהפיה, בעלת גוף סולר, עיניים חומות ושיער חום, פניה מכוסים פצעים קטנים, עינה הימנית אדומה ורובנית העין סימני צריבה. תמונות של חצי-ישראל (באנאסאלי) אבר הצירא, שנפטר לאחרונה, ותמונת אחיה, בעל בוטיק בצרפת, תלויות ליד מיטתה.

ביום שני היתה אמורה לעבור למחלקת-השיקום בבית-החולים. אחד הרופאים המטפלים בה אמר: „אינני מאמין שתוכלי אף פעם לשוב ולהלך על רגליה“.

סיפורה סוזן: לא ריכתי עד עכשיו עם אף עיתונאי. באו לכאן המון, צילמו אותי דרך החלון כי לא הייתי מוכנה

להצטלם ולדבר עם אף אחד. אבל קראתי את כל השקרים שכתבו עליי, וזה ממש מרגיז. איך העיזו לכתוב כעיתונאים שהוא ביוצו עליי סכום של 18 מיליון שקל? אני אף פעם לא צעדי איתו כרחוב אפילו צעד אחד. מעולם לא יצאתי איתו. אני עוד אף-פעם לא אהבתי כחיים שלי. גם לא ישנתי אף-פעם בביתו. הכרתי אותו כשעבדתי במישרד של רימוני בתל-אביב, כבוגר-שוב פינת בריהורה. הייתי מזכירתו של מנפרד כץ. הוא היה החשמלאי של הרשת והיה נכנס למישרד. עברתי שם ששה חודשים.

גולדתי במארוקו לפני 21 שנה, ועליתי לארץ כשהייתי קטנה. אבי עובר כחיית, ויש לי חמישה אחים ואחיות. שתי אחיות עוד יותר קטנות ממני.

למדי 10 שנים, בין השאר גם בבית-ספר מיטמן. הוא התחיל לבוא קבוע למישרד. היום אני מבינה איהו טיפשה הייתי. הוא הציע לי להתחיל

כתמים של דם

